

Aar mod 25 Aar efter den nugældende Sønæringslov. Angivelsen af de Rettigheder, Sætteskipperbeviset giver Adgang til, er paa tilsvarende Maade som i § 6 Supplement til Bestemmelsen i Udkastets § 2, 1ste Stykke.

Om Sætteskippernes Adgang til at føre Fartøjer, der ere forsynede med Motor, og om Retten til at dispensere fra Betingelserne for Erhvervelse af Sætteskipperbeviset kan henvises til Bemærkningerne til § 6, idet blot bemærkes, at Kendskab til Pasningen af Motorer kun vil kunne godtgøres gennem den i Udkastet til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand m. m. omhandlede Tillægsprøve i Motorlære.

§ 8.

De nugældende Bestemmelser om Erhvervelse af Bevis som Skibsfører findes i den nugældende Sønæringslovs § 9.

De foreslaaede Fartsbetingelser ere i nogen Grad de samme som efter den nuværende Ordning, idet der ligesom nu vil udkræves i alt to Aars Fart, efter at Styrmandseksamen er bestaaet, dog skal begge Aars Fart være som Befalingsmand. Da der efter Udvalgets Formening bør lægges særlig Vægt paa den Uddannelse, der opnaas ved Styrmandstjenesten, vil Skibsførerbevis i intet Tilfælde kunne opnaas, medmindre der haves mindst et Aars Tjeneste som 1ste eller eneste Styrmand, og Fart som Sætteskipper vil derfor ikke som efter den nuværende Ordning kunne erstatte hele Styrmandstjenesten, men kun kunne ækvivalere det ene Aars Styrmandsfart. Som i Bemærkningerne til § 5 i Udkastet til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand omtalt udkræves der eet Aars Fart enten som Styrmand eller som Sætteskipper, efter at Styrmandseksamen er bestaaet, for at kunne indstille sig til den almindelige Skibsførereksamen, og i de almindelige indledende Bemærkninger er berørt, at man ikke for Skibsførerbevisets Vedkommende har ment at kunne fastholde det Princip, som er gennemført for de øvrige nautiske Sønæringsbevisers Vedkommende, at den obligatoriske Fart skal være afsluttet, inden den paagældende kan indstille sig til den for Sønæringsbevisets Erhvervelse nødvendige Eksamen, idet man i saa Henseende navnlig har haft for Øje, at enhver Forlængelse af Fartsperioden mellem Styrmandseksamen og Skibsførereksamen ud over det, som maa anses for strengt nødvendigt for at sikre en forsvarlig Uddannelse, i mange Til-

fælde vilde betegne en uforholdsmæssig Byrde for den paagældende. I Forbindelse hermed maa ogsaa ses, at dennes man, som i Bemærkningerne til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand omtalt, ikke har indrømmet Adgang til at dispensere fra den til de forskellige Eksaminer nødvendige Fart, har man indrømmet Adgang til at dispensere, for saa vidt angaar Fartsbetingelserne for Erhvervelse af Skibsførerbeviset, jfr. nærværende Udkasts § 26. En saadan Dispensationsbeføjelse synes nødvendig i Tilfælde, hvor det drejer sig om Adgangen til Erhvervelse af selve Sønæringsbeviset, idet der da vil kunne komme Tilfælde frem, hvor der kun mangler ganske ringe Fart, og hvor den øjeblikkelige Opnaelse af Sønæringsbevis er af vital Interesse for den paagældende eller dennes Rederi. At den Fart, der falder forud for Paabegyndelsen af Undervisningen til Skibsførereksamen, bør medtages ved Beregningen af den til Skibsførerbevisets Opnaelse nødvendige Fart, vil formentlig være ubestrideligt.

Medens Skibsførerbevis efter den nugældende Sønæringslov — som oftere omtalt — kan opnaas paa Grundlag af bestaaet Styrmandseksamen, vil saadant Bevis efter Forslaget kun kunne opnaas, naar den almindelige Skibsførereksamen er bestaaet. I de almindelige indledende Bemærkninger saavel som i Bemærkningerne til Udkastet til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand m. m., navnlig til dennes § 5 er udførligt gjort Rede for de Hensyn, der have bevirket, at man har opstillet Kravet om en Skibsførereksamen som Betingelse for Ret til at erhverve Skibsførerbevis, og man skal her indskrænke sig til at henvise til disse Bemærkninger.

De øvrige Betingelser for Opnaelse af Skibsførerbeviset ere overensstemmende med de tilsvarende Betingelser i den nugældende Sønæringslovs § 9 Litra c.—f., idet ogsaa Aldersbetingelsen i Realiteten er den samme som nu. At den er formuleret saaledes, at der kræves en Alder af 25 Aar, medens den nugældende Sønæringslov kræver Fuldmyndighed, har sin Grund i, at den nævnte Aldersgrænse efter Udvalgets Formening bør være afgørende for, om Skibsførerbevis kan opnaas. En eventuel Nedsættelse af Fuldmyndighedsalderen bør efter Udvalgets Opfattelse ikke influere i den heromhandlede Henseende, idet de Hensyn, der kunde tale for den almindelige Fuld-